

FACULTATEA DE ELECTRONICĂ, TELECOMUNICAȚII ȘI TEHNOLOGIA ÎNFORMAȚIEI

Proiect SRTC

Studiul rutării in retele fixe

Andrei Mihăescu TSAC II, ianuarie 2016

Capitolul 1 RIPng

RIP - eng. Routing Information Protocol - este un protocol de rutare de tip distanta-vector ce implica utilizarea ca metrica de rutare a numărului de pași de rutat (hop count). Prin aceasta, RIP previne apariția buclelor de rutare, utilizând o valoare limita maxima ca număr de pași de rutare pe calea de la sursa la destinație. In general, limita este fixata la 15 (o valoare fixata la 16 reprezinta o distanta de rutare infinita, inoperabila, prin urmare de evitat în selecția procesului de rutare). La începuturi, fiecare ruter capabil-RIP transmitea la fiecare 30 de secunde tabela sa de rutare. In implementările inițiale, tabelele de rutare erau de dimensiuni reduse și prin urmare traficul suplimentar era redus. Problemele apăreau odată cu dezvoltarea rețelelor când, într-adevăr traficul suplimentar de rețea începea sa devina consistent. Odată cu trecerea timpului, acest protocol a fost mai puțin preferat, în comparație cu alte protocoale de rețea precum OSPF sau EIGRP. RIP utilizează UDP ca și protocol de transport și ii este asignat portul cu numărul 520.

1.1 Versiuni

S-au stabilit trei versiuni ale acestui protocol: RIPv1, RIPv2 si RIPng.

1.1.1 RIP versiunea 1

Specificația originala de RIP a fost definita în RFC 1058 (Iunie 1988) utiliza rutarea pe baza adresării "classfull". Prin urmare, actualizările periodice, nu includeau și informația de subrețea specifice VLSM, astfel era necesar ca subrețelele existente sa fie toate de aceeași dimensiune. Totodată nu exista suport pentru autentificarea routerelor făcându-l vulnerabil atacurilor asupra rețelei.

1.1.2 RIP versiunea 2

Problemele specifice RIPv2 au fost corectate în RFC 1388 (1993) ulterior fiind standardizate sub denumirea RIPv2 (STD56). Astfel, este posibila transmiterea și a informației de subrețea suportând astfel adresarea CIDR (Classless InterDomain Routing). Limita maxima de 15 rute a fost menținuta în ideea păstrării compatibilității cu versiunea anterioara. Pentru a evita încărcarea inutila a gazdelor ce nu sunt implicate în procesul de rutare, routerele ce au implementat protocolul RIPv2 vor transmite tabela de rutare doar routerelor adiacente utilizând o adresa de tip multicast, 224.0.0.9, spre deosebire de RIPv1 ce utiliza o adresare de tip broadcast (adresate tuturor nodurilor din rețea).

1.1.3 RIPng

RIPng (eng. RIP next generation) a fost definit în RFC 2080 și reprezinta o extensie a lui lui RIPv1 oferind suport pentru IPv6. În vreme ce RIPv2 oferă suport pentru autentificarea actualizărilor RIPv1, RIPng nu oferă. Routerele IPv6 au fost programate sa suporte IPsec

pentru autentificare. RIPng trimite actualizări utilizând UDP, pe portul 521, către grupul multicast, pe adresa FF02::9.

1.2 Simulare NS3

În cadrul NS3 protocol RIPng este simulat folosind schema de mai jos.

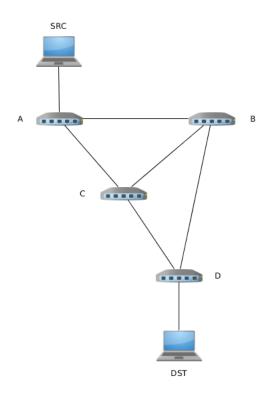

Figura 1.1: Topologie de test RIPng

Detaliile legate de topologie sunt următoarele :

- A,B,C si D sunt routere RIPng.
- A şi D sunt configurate cu adrese statice.
- SRC și DST vor schimba pachete.
- După aproximativ 3 secunde topologia este creată și un Echo Reply va fi primit.
- După 40 de secunde link-ul între B și D se va opri cauzând o invalidare a rutei.
- După 44 de secunde de la întrerupere, rețeaua va ajunge din nou la convergență.
- Tehnica "Split Horizining" ar trebui să afecteze timpul de convergență, însă nu este cazul.

Pentru implementarea acestei topologii sunt folosite clase din bibliotecile NS3 după cum urmează:

- crearea nodurilor Ptr<Node> src = CreateObject<Node> ();
- simularea rețelelor astfel încât nodurile să poată comunica NodeContainer net1 (src, a);

- setarea proprietăților legăturilor (link-urilor) se face folosind clasa CSMAHelper, după cum urmează: setarea vitezei link-ului: csma.SetChannelAttribute ("DataRate", DataRateValue (5000000)); și setarea întărzierii csma.SetChannelAttribute ("Delay", TimeValue (MilliSeconds (2)));
- toate configurările specifice pentru RIPng se fac prin intermediul unei clase ajutătoare denumită RipNgHelper
- mai departe sunt excluse interfețele routerelor care nu se doresc a fi folosite ripNgRouting. ExcludeIn
 (a, 1); și se modifică metricile implicite ale legăturilor ripNgRouting. SetInterfaceMetric
 (c, 3, 10);
- următorul bloc de cod se ocupă de instalarea stivei IP care va fi folosită; se observă ca doar cea de IPv6 este instalată.
- se asignează adrese interfețelor routerelor din rețeaua core

```
ipv6.SetBase (Ipv6Address ("2001:0:2::"), Ipv6Prefix (64));
Ipv6InterfaceContainer iic3 = ipv6.Assign (ndc3);
iic3.SetForwarding (0, true);
iic3.SetForwarding (1, true);
```

• în NS3 ping-ul este considerat precum o aplicație; acesta are configurat o sursă, respectiv calculatorul din care va fi inițiat ping-ul ping6.SetLocal (iic1.GetAddress (0, 1)); și destinația ping6.SetRemote (iic7.GetAddress (1, 1));. După aceea aplicația "ping6" este instalată în container-ul de aplicații și lansat conform descrierii la momentul 1 și oprit la momentul 110, care marchează și sfârsitul simulării.

```
ApplicationContainer apps = ping6.Install (src);
apps.Start (Seconds (1.0));
apps.Stop (Seconds (110.0));
```

- simulatorului îi este specificat ca la momentul 40 să declanșeze evenimentul TearDown-Link, ceea ce reprezintă întreruperea unei legături.
- apoi simularea este lansată.

1.3 Vizualizare rezultate

În urma rulării NS3 generează capturi Wireshark în care se poate vedea comportamentul topologiei create. Analizându-le se poate observa comportamentul descris mai sus.

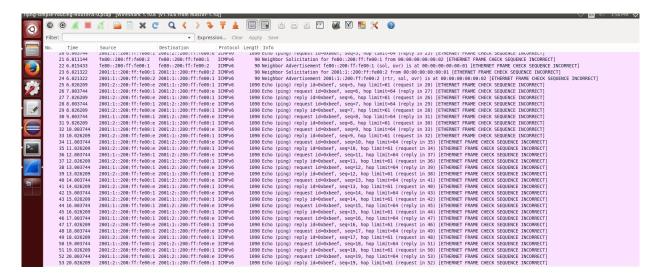

Figura 1.2: Captura Wireshark functionare normală RIPng

Deasemenea se poate observa că în momentul întreruperii link-ului apare o pierdere de pachete până în momentul restabilirii convergenței rețelei.

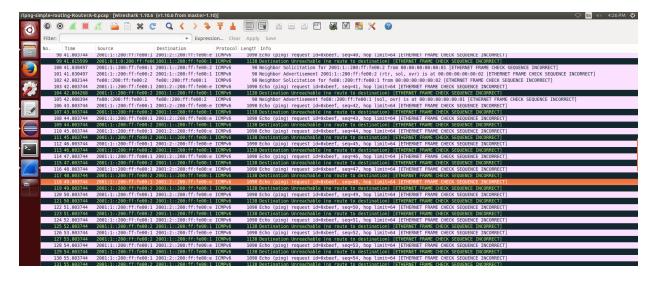

Figura 1.3: Captura Wireshark RIPng întrerupere link

Capturile corespund rezultatelor afișate în consolă.

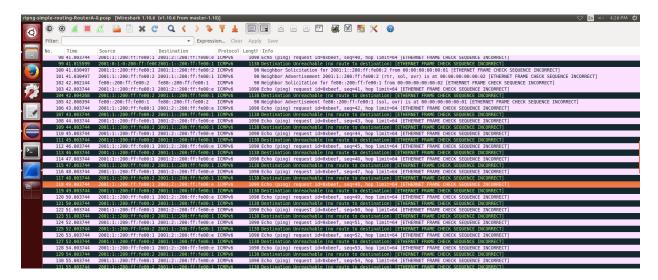

Figura 1.4: Consolă rulare NS3

Capitolul 2 Ping6

Ping6 reprezintă echivalentul IPv6 al comenzii ping, comandă ce folosește protocolul ICMP pentru testarea conectivității între două terminale. Deși este folosită în cadrul altor exemple pentru exemplificarea altor concepte, un exemplu a fost construit special pentru această aplicație foarte importantă.

Topologia exemplului este una foarte simplă:

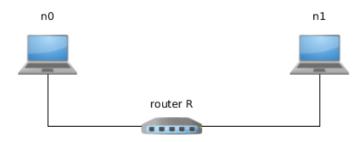

Figura 2.1: Topologie exemplu ping6

Codul acestui exemplu include definiția unei proceduri pentru afișarea tabelei de rutarea a routerului, iar alta pentru asignarea unei adrese IP unei interfețe a echipamentului.

Structura programului este următoarea:

- sunt declarate nodurile care vor fi folosite (n0, n1, r)

 Ptr<Node> n0 = CreateObject<Node> ();
- sunt create rețelele ce vor lega nodurile.
 NodeContainer net1 (n0, r);
- stiva de protocoale IPv6 este instalată.
 InternetStackHelper internetv6;
 internetv6.Install (all);
- pe fiecare din segmentele rețelei sunt setate caracteristicile link-urilor.

```
CsmaHelper csma;
csma.SetChannelAttribute ("DataRate", DataRateValue (5000000));
csma.SetChannelAttribute ("Delay", TimeValue (MilliSeconds (2)));
NetDeviceContainer d1 = csma.Install (net1);
```

• se alocă adresele IP pe fiecare rețea.

```
Ipv6AddressHelper ipv6;
ipv6.SetBase (Ipv6Address ("2001:1::"), Ipv6Prefix (64));
Ipv6InterfaceContainer i1 = ipv6.Assign (d1);
```

• este afișată tabela de rutare a nodului n0 prin intermediul liniei : stackHelper.PrintRoutingTable (n0);

```
Routing table of 0xddc2c0 :
Destination
                          Gateway
                                            Interface
                                                                       Prefix to use
::1
                                                     ::1
                                   0
fe80::
                  ::
                                                     fe80::
2001:1::
                                                              2001:1::
                                            1
                 fe80::200:ff:fe00:2
                                                                       ::
```

Figura 2.2: Tabelă de rutare nod n1

Se poate observa din imagine că nodul n0 nu cunoaște rute decât către rețeaua proprie și în cazul în care va dori sa comunice cu dispozitive din alte rețele o va face prin intermediul rutei implicite. În schimb, rulând aceeași comandă pe nodul r putem observa că table sa conține rute spre ambele rețele.

```
Routing table of 0x13444c0 :
                           Gateway
                                             Interface
                                                                        Prefix to use
Destination
                                    0
::1
                  ::
fe80::
                                                      fe80::
                  ::
                                    1
2001:1::
                                                               2001:1::
                           ::
                                             1
fe80::
                                                      fe80::
                  ::
                                    2
2001:2::
                                             2
                                                               2001:2::
                           ::
```

Figura 2.3: Tabelă de rutare nod r

- după care este inițiat un obiect de tip Ping6. Ping6Helper ping6;
- acestui obiect îi sunt setate sursa și destinația, după care timp de 18s este rulată simularea.

Capitolul 3 Rutarea globală

În cadru acestei părți două exemple sunt interesante de analiza și anume cel legat de rutarea simplă globală și cea dinamică.

3.1 Rutarea globală simplă

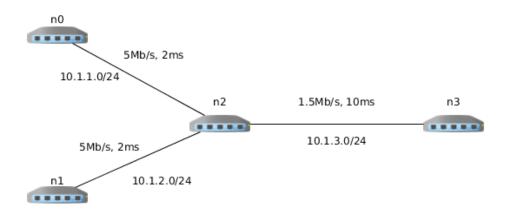

Figura 3.1: Topologie exemplu rutare globală simplă

Specificitățile acestei topologii sunt următoarele:

- toate legăturile sunt punct-la-punct și folosesc banda și latența marcate
- există fluxuri CBR/UDP (Constant Bit Rate) dinspre n0 spre n3 și dinspre n3 spre n1.
- există un flux FTP/TCP dinspre n0 spre n3, activ între 1.2s și 1.35s.
- un pachet UDP are dimensiunea 210 octeți, transmis la 0.00375 secunde (echivalentul vitezei 448 Kbps)
- se folosesc cozi de tip DropTail, care presupun un tratament nediferențiat pentru toate pachetele.

În urma rulării simulării acestui exemplu se pot observa fluxurile ca în imaginile de mai jos:

12 0.100572	10.1.3.1	10.1.2.1	UDP	542 Source port: 49153 Destination port: discard
13 0.109715	10.1.3.1	10.1.2.1	UDP	542 Source port: 49153 Destination port: discard
14 0.118857	10.1.3.1	10.1.2.1	UDP	542 Source port: 49153 Destination port: discard
15 0.128000	10.1.3.1	10.1.2.1	UDP	542 Source port: 49153 Destination port: discard
16 0.137143	10.1.3.1	10.1.2.1	UDP	542 Source port: 49153 Destination port: discard
17 0.146286	10.1.3.1	10.1.2.1	UDP	542 Source port: 49153 Destination port: discard
18 0.155429	10.1.3.1	10.1.2.1	UDP	542 Source port: 49153 Destination port: discard
10 0 164570				540.6

Figura 3.2: Captură trafic n3 - n1

10 0.082285	10.1.1.1	10.1.3.1	UDP	542 Source port: 49153 Destination port: discard
11 0.091428	10.1.1.1	10.1.3.1	UDP	542 Source port: 49153 Destination port: discard
12 0.100571	10.1.1.1	10.1.3.1	UDP	542 Source port: 49153 Destination port: discard
13 0.109714	10.1.1.1	10.1.3.1	UDP	542 Source port: 49153 Destination port: discard
14 0.110023	10.1.3.1	10.1.2.1	UDP	542 Source port: 49153 Destination port: discard
15 0.118857	10.1.1.1	10.1.3.1	UDP	542 Source port: 49153 Destination port: discard
16 0.119166	10.1.3.1	10.1.2.1	UDP	542 Source port: 49153 Destination port: discard
17 0.128000	10.1.1.1	10.1.3.1	UDP	542 Source port: 49153 Destination port: discard
18 0.128309	10.1.3.1	10.1.2.1	UDP	542 Source port: 49153 Destination port: discard
19 0.137142	10.1.1.1	10.1.3.1	UDP	542 Source port: 49153 Destination port: discard
20 0.137452	10.1.3.1	10.1.2.1	UDP	542 Source port: 49153 Destination port: discard
21 0.146285	10.1.1.1	10.1.3.1	UDP	542 Source port: 49153 Destination port: discard

Figura 3.3: Captură trafic n0 - n3

3.2 Rutarea globală dinamică

Acest exemplu pune în valoare rutare globală dinamică folosind o rețea compusă atât din segment punct-la-punct cât și un segment CSMA/CD. În acest exemplu intefețele sunt oprite pentru a putea observa efectul rutării globale. În mod deliberat este activat atributul care activează răspunsul la evenimentele intefeței, astfel încât rutele să fie recalculate.

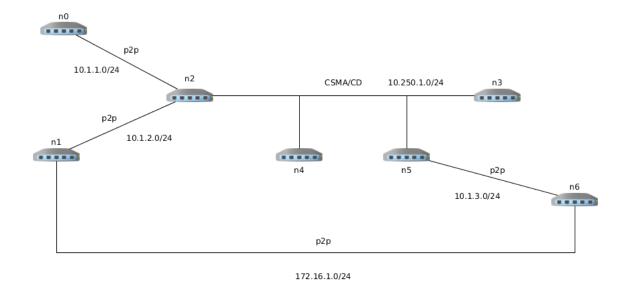

Figura 3.4: Topologie exemplu rutare globală dinamică

Evemimentele din cadrul simulării sunt :

• la momentul 1s un flux CBR/UDP este inițiat între n1 și n6 prin link-ul dinspre n5.

- la momentul 10s un flux similar este inițiat însă folosind link-ul n1/n6.
- înainte de lansarea simulării rutele globale sunt calculate. Cea mai scurtă cale de la n1 la n6 este folosind legătura punct-la-punct.
- la momentul 1s pornește fluxul CBR dintre n1 și n6.
- la momentul 2s intefața nodului n1 dinspre n6 este oprită. Pachetele vor fi trimise pe drumul n1-n2-n5-n6.
- la momentul 4s, intefața este repornită și ruta este reinstalată.
- la momentul 6s, este oprită intefața IPv4 între n6-n1 (din punctul de vedere al lui n1 legătura rămâne activă, însă traficul va fi redirecționat pe nodurile: n1-n2-n5-n6)
- la momentul 8s, interfața este repornită. Ruta n1-n6 este refolosită.
- la momentul 10s primul flux este oprit.
- la momentul 11s pornește un nou flux, dar cu adresa destinație cealaltă adresa IP a lui n6.
- la momentul 12s intefața între n1 și n6 este oprită. Pachetele vor fi trimise pe calea alternativă.
- la momentul 14s intefața este repornită. Aceasta va schimba redirecta rutarea înapoi pe calea n1-n6 din moment ce notificarea repornirii interfeței va determina a nouă rută locală cu prioritate mai bună.
- la momentul 16s al doilea flux este oprit.